Lietas Nr. 142279812
Lietas arhīva Nr. 1-1062-13/7

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2013.gada 22.novembrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:

tiesnese A.Juškeviča,

piedaloties pie administratīvās atbildības sauktajai personai /pers. A/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. A/ sūdzību par Rīgas pašvaldības policijas Centra rajona pārvaldes 2012.gada 2.aprīļa lēmumu Nr.D57/07/ZV101672/1 (administratīvā pārkāpuma protokols ZV Nr.101672).

Aprakstošā daļa

[1] /pers. A/ sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols ZV Nr.101672 par to, ka /pers. A/ 2012.gada 17.februārī plkst.19.49 vadīja transportlīdzekli *INFINITI FX35,* ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, pa Audēju ielu, virzienā no Vecpilsētas ielas uz Skārņu ielas pusi, neievērojot ceļa zīmi Nr.415 „Gājēju un velosipēdistu ceļš" un tādējādi pārkāpjot Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 293.17. un 111.punkta prasības. Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{29} panta otro daļu, /pers. A/ piemērots naudas sods 40 latu apmērā. Nepiekrītot administratīvā pārkāpuma protokolā ZV Nr.101672 ietvertajam lēmumam, /pers. A/ to apstrīdēja.

[2] Rīgas domes Rīgas pašvaldības policijas Centra rajona pārvalde ar 2012.gada 2.aprīļa lēmumu Nr.D57/07/ZV101672/1 (turpmāk arī – Lēmums) atstāja negrozītu administratīvā pārkāpuma protokolā ZV Nr.101672 ietverto lēmumu, bet sūdzību noraidīja.

Lēmums pamatots ar šādiem apsvērumiem.

[2.1] /pers. A/ tika iepazīstināts ar sastādītā administratīvā pārkāpuma protokola saturu un tajā pieņemto lēmumu, kā arī iepazīstināts ar LAPK 260.pantā noteiktām tiesībām, ko /pers. A/ apliecināja ar savu personīgo parakstu veidlapas attiecīgajā ailē. Papildus minētajam, atbilstoši LAPK 243.panta nosacījumiem, policijas darbinieki fiksēja konstatēto pārkāpumu ar ziņojumu un video ierakstu no policijas transportlīdzeklī uzstādītas iekārtas.

[2.2] Izvērtējot /pers. A/ sniegto paskaidrojumu un 2012.gada 17.februāra notikumu aprakstu, konstatējams vairākas pretrunas ar videoierakstā redzamajiem apstākļiem. /pers. A/ norāda, ka saņēmis telefonisku informāciju no meitas par aizdomīgu personu un tajā brīdī atradies 13.novembra krastmalā, tādēļ steidzās pie meitas uz tirdzniecības centru „Galerija Centrs", izmantojot īsāko ceļu. /pers. A/ apgalvo, ka esot steidzies un atradies stresa stāvoklī. Spilgtas reklāmas dēļ /pers. A/ nepamanīja 415.ceļa zīmi „Gājēju un velosipēdistu ceļš" un izdarīja administratīvo pārkāpumu. Savukārt no videoieraksta redzams, ka /pers. A/ vadīto transportlīdzekli policijas darbinieki ievēroja izbraucot no Vecpilsētas ielas uz Audēju ielu nelielā ātrumā, kas ir pretrunā ar /pers. A/ norādīto skaidrojumu par steigu. Turklāt /pers. A/ vadītais transportlīdzeklis brauca virzienā no tirdzniecības centra „Galerija Centrs", kas ir pretrunā ar /pers. A/ skaidrojumu par atrašanos uz gājēju un velosipēdistu ceļa. Videoierakstā ir redzams, ka kāda persona mierīgi un nesteidzoties pienāk pie /pers. A/ vadītā transportlīdzekļa ar pirkumu maisiem rokās un bez nekāda stresa iekāpj transportlīdzeklī, kas būtu neloģiski, ja pastāvētu /pers. A/ norādītie apstākļi. Ja meitai būtu draudēts un notiktu vajāšana, tad policijai jābūt tieši tai iestādei, kur personai šādā gadījumā būtu jāvēršas pēc palīdzības.

Ņemot vērā minēto, secināms, ka /pers. A/ sniedz maldinošo informāciju par 2012.gada 17.februāra notikumiem, jo viņa nolūks ir izvairīties no atbildības par izdarīto administratīvo pārkāpumu.

[2.3] Piemērotā tiesību norma imperatīvi nosaka soda apmēru par izdarīto administratīvo pārkāpumu. Tas nozīmē, ka likumdevējs jau ir izdarījis lietderības apsvērumus un paredzējis, ka par šādu ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu ir piemērojams konkrēts soda naudas apmērs. Līdz ar to iestādei vai amatpersonai, kura pieņem lēmumu, šādā gadījumā nav pamata veikt lietderības apsvērumus ar mērķi pieņemt individuāla satura lēmumus attiecībā uz soda apmēra noteikšanu.

[3] 2012.gada 9.maijā Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā saņemta /pers. A/ sūdzība par Lēmumu.

Sūdzībā norādīts, ka no sūdzībai pievienotajām fotogrāfijām redzams, ka ceļa zīme Nr.415 „Gājēju un velosipēdistu ceļš" izvietota uz pagaidu statīva pretējā braukšanas virziena joslas pusē zem spēļu zāles ,,Klondaika" izkārtnes. Minētā izkārtne ir izgaismota un ļoti spilgta, tādējādi novēršot uzmanību no apkārtējiem objektiem. Turklāt tumsā šis efekts ir pastiprināts (pārkāpums notika 17.februārī, plkst. 19:49, kad uz ielas jau bija tumšs). Pamatojoties uz minētajiem apstākļiem un sakarā ar to, ka /pers. A/ atradās stresa stāvoklī, jo pie tirdzniecības centra „Galerija Centrs" bija jāpaņem nepilngadīgā meita, kura teica, ka ir nokļuvusi nepatīkamā situācijā, /pers. A/ neievēroja pretējā ielas pusē zem spilgtā reklāmas objekta novietoto ceļa zīmi.

Ņemot vērā norādītos apstākļus, /pers. A/ ieskatā, minētā ceļa zīme ir atzīstama par spēkā neesošu vai pārvietojama labi uzskatāmā vietā. Pretējā gadījumā ir pamats aizdomām, ka šī zīme ir novietota ar nolūku, lai dotu iespēju policijai uzlikt sodus autovadītājiem.

Lēmumā norādīts, ka /pers. A/ aprakstītie apstākļi neatbilst policijas darbinieku veiktajā videoierakstā redzamajam, jo /pers. A/ vadītais transportlīdzeklis braucis nelielā ātrumā, kas ir pretrunā ar /pers. A/ norādīto skaidrojumu par steigu. Attiecībā uz minēto /pers. A/ norāda, ka sakarā ar lielo autovadītāja stāžu viņš zina, ka Vecrīgā ir ierobežots braukšanas ātrums, kā arī blīva cilvēku kustība, līdz ar to, pat ļoti steidzamos gadījumos nav iespējama ātra pārvietošanās. Tādējādi nav pamata apgalvojumam, ka /pers. A/ vadītā transportlīdzekļa braukšanas ātrums neliecina par steigu.

Lēmumā norādīts, ka no videoieraksta redzams, ka /pers. A/ vadītajam transportlīdzeklim nesteidzīgi tuvojusies persona ar iepirkuma maisiņiem un bez stresa iesēdusies automašīnā. Attiecībā uz minēto /pers. A/ norāda, ka diez vai no videoieraksta varētu novērtēt personas psiholoģisko stāvokli, turklāt iepirkuma maisiņi neliecina, ka persona nebūtu varējusi iekļūt nepatīkamā situācijā. /pers. A/ kā vecāks, atrodoties palīdzības sniegšanai iespējamā attālumā, nevarēja nereaģēt uz sava nepilngadīgā bērna trauksmaino zvanu.

[4] 2012.gada 5.jūnijā Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā saņemts Rīgas pašvaldības policijas paskaidrojums par sūdzību, kurā iestāde lūdz sūdzību atzīt par nepamatotu un noraidīt. Paskaidrojums pamatots ar Lēmumā ietvertajiem apsvērumiem, papildus norādot, ka ceļu satiksmes dalībniekiem ir jāpilda ceļa zīmju prasības neatkarīgi no apsvērumiem par ceļa zīmes izvietošanas vietu un cietiem subjektīviem apsvērumiem. Līdz ar to izdarīto pārkāpumu nav pamata atzīt par maznozīmīgu un nav pamata saskaņā ar LAPK 21.panta otro daļu atbrīvot /pers. A/ no administratīvās atbildības.

[5] /pers. A/ tiesas sēdē sūdzību uzturēja, pamatojoties uz tajā minētajiem argumentiem. Paskaidroja, ka pārkāpuma izdarīšanas brīdī bija tumšs un sniga. Ceļa zīmi Nr.415 saskatīt apgrūtināja tieši virs tās izvietota spilgta reklāmas izkārtne. Turklāt zīme tur bija izvietota nesen un nav patstāvīga.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, izvērtējot administratīvā pārkāpuma lietas materiālus kopsakarā ar sūdzībā norādītajiem argumentiem, atzīst, ka sūdzība ir noraidāma.

[7] Pārbaudījusi pārsūdzētajā Lēmumā ietvertos argumentus, tiesa atzīst, ka iestāde ir pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, vispusīgi novērtējusi pierādījumus un izdarījusi pamatotus secinājumus. Lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tādēļ tiesa saskaņā ar LAPK $289.^{1\,3}$ panta trešo daļu pievienojas Lēmuma motivācijai, tādēļ atkārtots argumentu izklāsts spriedumā netiek atspoguļots.

[8] Tiesa konstatē, ka sūdzības iesniedzējs neapstrīd lietas faktiskos apstākļus, proti, to, ka protokolā norādītajā vietā un laikā ir vadījis transportlīdzekli, neievērojot ceļa zīmes Nr.415 prasības.

Kā izriet no sūdzības un tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem, sūdzības iesniedzējs Lēmumam nepiekrīt, jo konkrētā ceļa zīme pārkāpuma izdarīšanas brīdī ir bijusi grūti saskatāma un viņš to nav pamanījis, t.i., sūdzības iesniedzējs pārkāpumu izdarījis aiz

neuzmanības un uzskata, ka iestādei pie šādiem apstākļiem nebija pamata viņu sodīt.

Attiecībā uz sūdzības iesniedzēja argumentiem par labu Lēmuma atcelšanai tiesa norāda turpmāk minēto.

[9] LAPK 9.panta otrā daļa noteic, ka administratīvais pārkāpums ir prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Savukārt LAPK 149.[29] panta otrā daļa ir imperatīva tiesību norma, kas pilnvarotai amatpersonai, konstatējot, ka transportlīdzekļa vadītājs neievēro ceļa zīmes Nr.415 prasības, nepiešķir rīcības brīvību nepieņemt lēmumu par šīs normas sankcijā paredzētā naudas soda Ls 40 apmērā piemērošanu. Šajā tiesību normā paredzētais soda veids un apmērs ir konstants, proti, likumdevējs nav paredzējis normas piemērotājam iespēju, izvērtējot pārkāpuma apstākļus un pārkāpēja personību, piemērot sodu, kas nebūtu saistīts ar naudas maksājumiem vai noteikt mazāku naudas soda apmēru.

Vērtējot šīs tiesību normas kopsakarā, secināms, ka konkrētās lietas ietvaros tam vai sūdzības iesniedzējs pārkāpumu izdarījis ar nodomu, vai aiz neuzmanības nav nekādas nozīmes.

Lietā nav strīda par to, ka attiecīgā ceļa zīme administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā vietā un laikā ir bijusi uzstādīta un no paša sūdzības iesniedzēja iesniegtajām pārkāpuma izdarīšanas vietā uzņemtajām fotogrāfijām konstatējams, ka šī ceļa zīme, transportlīdzekļa vadītājam pievēršot pienācīgu vērību ceļu satiksmes organizācijai, ir redzama, tāpat sūdzības iesniedzējs pārkāpuma izdarīšanas faktu nenoliedz. Ievērojot iepriekšminēto secināms, ka lēmums par /pers. A/ saukšanu pie administratīvās atbildības ir pareizs un pamatots.

[10] Papildus tiesa norāda, ka sūdzības iesniedzēja izdarīto pārkāpumu nav iespējams atzīt par maznozīmīgu, jo to tieši aizliedz LAPK 21.panta otrā daļa, kas noteic, ka ceļu satiksmē izdarīto administratīvo pārkāpumu, ja par to paredzētais naudas sods nepārsniedz trīsdesmit latus un ja šis pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai, var atzīt par maznozīmīgu.

Satversmes tiesa 2013.gada 19.septembra spriedumā lietā Nr.2013-09-01, vērtējot LAPK 21.panta otrajā daļā paredzētā kritērija „ja par to paredzētais naudas sods nepārsniedz trīsdesmit latus" atbilstību Satversmei, norādīja, ka, lai gan apstrīdētā norma neļauj tiesai individualizēt par katru konkrēto administratīvo pārkāpumu nosakāmo sodu, tomēr lielais ceļu satiksmē izdarīto administratīvo pārkāpumu skaits (400 – 500 tūkstoši gadā) ir pietiekami nopietns rādītājs, lai pieļautu to, ka likumdevējs izšķiras par fiksētu sankciju noteikšanu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12] panta otrās daļas 1.punktu, 289.[1 3] panta trešo daļu un 289.[18] pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

atstāt negrozītuRīgas domes Rīgas pašvaldības policijas Centra rajona pārvaldes 2012.gada 2.aprīļa lēmumu Nr.D57/07/ZV101672/1 (administratīvā pārkāpuma protokols ZV Nr.101672), bet /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā desmit darba dienu laikā no pilna nolēmuma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese A.Juškeviča